Loču tornis

Foto autors Ventspils Tūrisma informācijas centra foto arhīvs

Loču tornis, tautā saukts arī par „Balto bāciņu”, ir viena no pirmajām celtnēm, ko ierauga jebkurš ceļotājs no jūras puses iebraucot Ventspils ostā.
Ventspils pirmais loču tornis tika uzcelts 1897. gadā, lai radītu ostas ločiem pašiem savu mājvietu. Līdz tam loči bāzējās Ventspils pils tornī. Taču Pirmā pasaules kara laikā, 1915. gadā, tornis tika sagrauts un tā vietā 1920. gadā uzbūvēja pagaidu torni.
Bet jauno torni 1934. gadā nolēma celt tuvāk jūras krastam, lai palielinātu novērojamā apvāršņa platību. Loču tornis atrodas Ventspils brīvostas teritorijā pie Dienvidu mola starp Zvejas ostu un Ventas upi. Tornis celts vietā, kur vēl neilgi pirms tā celšanas skalojusies jūra, tāpēc tā pamatiem izmantotas cementa grodu akas, kas pildītas ar betonu. Tornī bijušas telpas ločiem, bākas sargam, bet uz augšējās platformas atradusies loču darba telpa, ko izgaismoja iluminatori, kas noņemti no ledlauža „Pērkons”. Tornis bijis aprīkots ar miglas taures motoru, spēcīgu grozāmu gaismas staru metēju, tālskati un citu aprīkojumu.
Poligonālais 20,4 metrus augstais tornis būvēts no ķieģeļiem, bet tā augšējā apaļā daļa – no dzelzsbetona konstrukcijām.
Tas atrodas 22,5 m virs jūras līmeņa un ir unikāli saglabājusies būve Baltijas jūras Kurzemes piekrastē. Loču tornis savas sākotnējās funkcijas beidzis pildīt jau 20.gs.vidū, vēlāk to izmantojis Hidrometeoroloģijas dienests, **bet pašlaik tornis netiek izmantots un nav pieejams apmeklētājiem.**

Dienvidu mols 4